

Fogjunk össze a hatékonyabb nemzetvédelemért!

Népszabadság • [Várhalmi Miklós](#) • 2007. január 22.

Kedves Deák Péter! Az irántad tanúsított nagybecsülésém alapján reagálok írásodra ([Egy dilettáns vita](#) - és a valóság, január 13.), melyben külön kiemelted a Hírszerzőben megjelent, tőlem származó cikkváltást a magyar nemzetbiztonsági szolgálatok összevonásáról.

Azzal kezdem, hogy Téged tartalak az ország (egyik) legnevesebb és legismertebb katonapolitikai szakértőjének. Kiemelt megtiszteltetés volt számomra, amikor 2002-ben elvállaltad a Magyar nemzetbiztonsági szolgálatokról másként és mindenkinek (1990-2002 és a jövő) című nemzetbiztonsági könyvem bemutatójának megnyitó előadását. Örülök, hogy egy általam nagyra becsült szakértő egyáltalán véleményt mond az írásaimról. Sajátos ellentmondás, hogy Te, aki bemutatója voltál fent nevezett könyvemnek, most "... exhibicionista, öndicsérő, bár egyébként lényeg- és jellegtelen írások..." közé sorolod a tőlem származó, illetve rám hivatkozó írásokat.

Sajnos, mi szakmapolitikusok nem rúgunk labdába mai politikusaink biztonságpolitikai dilettantizmusa és önjárása miatt. Sem Te, sem én. Pedig mindketten tudjuk, hogy a biztonsági szolgáltatások hatékonysága, színvonala megrekedt a rendszerváltás utáni időszak szintjén.

Írásod szakmapolitikai vonatkozásai külön is erősítik önbizalmamat, hiszen amit írtál, nagyrészt megtalálhatók a könyvemben és internetes írásaimban is. Van persze, amit másképp gondolsz, de én ezeket a gondolataidat sem nevezném nevetségesnek csak azért, mert az enyémetől eltérnek!

A Te szakmai szerepléseidnek és írásaidnak 95 százaléka a katonapolitikához kapcsolódott, így nemzetbiztonsági értékítéleteid újszerűek számomra.

Írásod utolsó bekezdésével kapcsolatban arra hívnám fel a figyelmedet, hogy a rendszerváltással lezárult a magyar történelemnek az a fél évszázada, amelyben a titkosszolgálatok valóságos és fenyegető mumusok voltak. Ez a terület is nyílt lett, amennyiben az állampolgárokat szolgálja: nem kell már sutyorogni! Ma már nem a titkosszolgálatok titkosak, hanem csak egyes ügyeik, feladataik! Tehát egy okos, demokratikus ország, nemzet, kormány széles körből kér javaslatokat, véleményeket, ha ezen a területen változtatni akar! Szakértői körökben ugyanis könnyen előfordulhat "farkasvakság", aminek a veszélyét több kör bevonásával lehet ellensúlyozni. Komoly szakmai tudás gyűlt össze például a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen, a Rendőrtiszti Főiskolán, a Corvinuson, az ELTE-n stb. A biztonságpolitikával foglalkozó tanszékek, tanárok, sőt a hallgatók is potenciális partnerek lehet(né)nek. Ne fetisizáljuk a titkosszolgálatokat, az átalakításukkal kapcsolatos előkészítő munkát, ne fontoskodjunk annyira, mert a XXI. században vagyunk már.

A megszokott, bejáratott gondolati pályákon csak középszerű gondolatokig lehet eljutni. A nyitott brain storming, a szabad "ötletelés" hozhatja föl a leghatékonyabb javaslatokat. Az ötletek projektszerű feldolgozása ma már elterjedt módszer a világon mindenütt! Nem szabadna ma már félni a társadalmi demokrácia kiterjesztésétől. Kérdezzük (szervezetten és feldolgozhatóan) a társadalmat, az emberek önszerveződéseit!

Sajnálom, hogy lényegi gondolatomról nem szóltál. Az egyik az volt, hogy a teljes magyar védelmi struktúra (katonai, rendőrségi, nemzetbiztonsági stb.) felülvizsgálatra szorul. Nemcsak ennek kis része, a nemzetbiztonsági szolgálatok. (A felülvizsgálat szempontjai: kihívások, koncepció, részstratégiák, tevékenységek, feladatok, jogi szabályozás, szervezet, irányítás, személyek, költségvetés stb.) A másik fontos szempontom, hogy a 10 millió magyar az adójából a nemzetbiztonsági szolgálatoknak jutó mintegy 40 milliárd forintjáért miként élvezhetné a biztonság legmagasabb szintjét. Ehhez képest minden, amit írásodban érintettél, részletkérdés.

További összefogást ajánlok és kívánok a sokkal hatékonyabb magyar nemzetvédelemért!

Baráti üdvözlettel

Várhalmi Miklós

nemzetbiztonsági szakmapolitikus